

การศึกษาลักษณะของไก่ชนในสนามชนไก่ เขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

A Study on Characteristics of Fighting Cocks in Cock Fighting Stadiums, Nakhon Rachasima Province

อรวรรณ ชินราศรี^{1*}, อาณัติ จันทรธิระติกุล¹, ณรงค์เดช แก้วเนตร¹, นันทภรณ์ แสนสุข¹
และ อัมพิกา สุขขุนทด¹

Orawan Chinrasri^{1*}, Anut Chantiratikul¹, Narongdes Kaewness¹, Nantaporn Saensuk¹
and Ampika Sumkhunthod¹

บทคัดย่อ: การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของไก่ชนในสนามชนไก่เขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา โดยทำการสัมภาษณ์ผู้นำไก่เข้าชนในสนามชนไก่เขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 168 คน จาก 7 สนาม โดยใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า ไก่ชนที่นิยมมากที่สุด ได้แก่ ไก่ชนสายพันธุ์แท้ คือ ไก่ชนสายพันธุ์พม่า (ร้อยละ 23.7) ไก่ชนลูกผสมสองสายพันธุ์คือ ไก่ชนสายพันธุ์พม่าผสมไก่ชนสายพันธุ์ไข่มุก (ร้อยละ 18.4) และไก่ชนลูกผสมสามสายพันธุ์ คือ ไก่ชนสายพันธุ์พม่าผสมไก่ชนสายพันธุ์ไทยและไก่ชนสายพันธุ์ปากก้อย (ร้อยละ 3.7) ส่วนลักษณะของไก่ชนที่นิยม คือ ไก่ชนที่มีน้ำหนักขนาดกลาง มีน้ำหนักประมาณ 2.60-3.00 กิโลกรัม (ร้อยละ 78.0) ลักษณะที่บ่งบอกว่าดีเก่ง คือ แข้ง (ร้อยละ 17.6) รายละเอียดเชิงลึกของลักษณะที่บ่งบอกว่าดีเก่งที่นิยมมากที่สุด คือ ลักษณะแข้งกลม (ร้อยละ 63.1) แข้งสีเหลือง (ร้อยละ 47.6) ลักษณะเกล็ดสองแถว (ร้อยละ 58.3) ลักษณะเดือยเข็ม (ร้อยละ 37.5) ลักษณะหงอนหิน (ร้อยละ 40.5) ลักษณะคิ้วเป็นสันโค้งไปกับบ่าตา (ร้อยละ 56.0) ลักษณะหน้าอกกว้างใหญ่ (ร้อยละ 58.3) ผิวหนังสีแดงสด (ร้อยละ 90.5) เเชิงของไก่ชน เเชิงม้าล้อ (ร้อยละ 23.1) ลักษณะการเข้าตีแบบสองหน้า (ร้อยละ 39.1) จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่นำไก่เข้าชนในสนามชนไก่ ให้ความสำคัญถึงสายพันธุ์และลักษณะของไก่ชน โดยไก่ชนสายพันธุ์แท้ คือไก่ชนสายพันธุ์พม่า เป็นสายพันธุ์ที่นำเข้าชนในสนามชนไก่มากที่สุด และลักษณะแข้งของไก่ชนเป็นส่วนที่สำคัญในการคัดเลือกไก่ชน

คำสำคัญ: ไก่ชน, ลักษณะไก่ชน, สนามชนไก่

ABSTRACT: The objective of this research was to study on characteristics of the fighting cocks at cock fighting stadiums in Nakhon Rachasima Province. The 168 owners of the fighting cocks, in 7 stadiums in Nakhon Rachasima Province were interviewed using questionnaires. The result found that the most popular stains for the fighting cocks were the Burmese stains (23.7%), the Burmese and Vietnam (Si-Ngon) crossbred fighting cock (18.4%) and the Burmese, Thai and northern Thai crossbred fighting cock (Pa-Koi) (3.7%). The average body weight for the fighting cock mostly ranged between 2.60 - 3.00 kg (78.0%). The main characteristic for good fighter cocks was shank (17.6%). The most favorite of the details of the characteristics for good fighter cocks were round shank (63.1%), yellow shank (47.6%), two rows of the scale of shank (58.3%), needle spur (37.5%), stone comb (40.5%), the eyebrow that parallel with the eyes (56.0%), wider breast (58.3%), red skin (90.5%), running laps around their opponents fighting style (Ma-Lor) (23.1%) and two face fighting style (39.1%). The results of this study revealed that the major preference of the cock's species was the Burmese stains. The most important selective characteristic of the cock was shank.

Keywords: fighting cock, fighting cock characteristics, cock fighting stadiums

¹ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จ.มหาสารคาม 44150
Division of Animal Science, Department of Agricultural Technology, Faculty of Technology, Mahasarakham University, Mahasarakham 44150

* Corresponding author: ped_orawan@hotmail.com

บทนำ

ไถ่ชน เป็นไก่ที่ทำเน็ดและพัฒนามาจากไก่พันธุ์พื้นเมืองที่เรียกว่า ไก่กู โดยปกติไก่กู จะมีนิสัยใจคอแตกต่าง ไปจากไก่สายพันธุ์อื่น ไก่กูเป็นไก่ที่มีหลายสี มีขนาดใหญ่แต่ปรางดเปรี้ยว แข็งแรง มีนิสัยเป็นนักสู้ บินเก่งและทรหด มนุษย์เห็นเป็นความสนุกสนาน จึงจับไก่มาเลี้ยงให้ชนกันกลายมาเป็นการชนไก่ในปัจจุบัน (นิสิต, 2558) สายพันธุ์ของไถ่ชน แบ่งตามลักษณะสีของลำตัวและถิ่นกำเนิด เนื่องจากไถ่ชนมีการพัฒนาสายพันธุ์มาจากไก่พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น ทำให้มีลักษณะและรูปร่างเฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์ประจำสายพันธุ์ของไถ่ชน รวบรวมปี พ.ศ. 2540 ได้มีการจัดตั้งสมาคมอนุรักษ์ และพัฒนาไก่พื้นเมือง (ไถ่ชน) เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาสายพันธุ์ประวัติไก่พื้นเมืองไทย สนับสนุนให้มีการรับรองและกำหนดมาตรฐานสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองไทยตามหลักวิชาการ (Standard of perfection) หรือเรียกว่า อุดมทัศน์ย์ไก่พื้นเมือง (บัญญัติ และ มนตรีชัย, 2555) อุดมทัศน์ย์ไก่พื้นเมืองหมายถึงไถ่สายพันธุ์แท้ที่มีรูปร่าง หน้าตา สีสัน แข็งขา กิริยาท่าทางดีและสวยงาม หรือกล่าวว่า ไถ่งามตามตำราโบราณ (บุญญฤทธิ์ และสัจจา , 2557) แต่ในสภาพการชนไก่ในสนามชนไก่ ที่แท้จริงยังไม่มีข้อมูลยืนยันว่าสายพันธุ์และลักษณะใดของไถ่ชนที่ได้รับการยอมรับที่แท้จริง เนื่องจากจังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดในประเทศไทยและมีประชากรมากเป็นอันดับ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา. ม.ป.พ.) มีประชากรที่นิยมเลี้ยงไถ่ชนเพื่อเป็นเกมกีฬาอยู่เป็นจำนวนมาก จึงทำให้มีการเปิดสนามชนไก่ เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมให้กับประชาชน และหากชนชนะจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวไถ่ชนเองได้สูงขึ้นอีกหลายเท่าตัว ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของไถ่ชนที่นิยมในสนามชนไก่ เขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

วิธีการศึกษา

ดำเนินการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ ข้อมูลเกี่ยวกับสายพันธุ์และลักษณะของไถ่ชน โดยทำการสัมภาษณ์ประชากรที่นำไถ่เข้าชน ในสนามชนไก่เขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 7 สนาม ได้แก่ สนามชนไก่มหาลาก อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา สนามชนไก่ประสพโชค อ.เมือง จ.นครราชสีมา สนามชนไก่แก้วโคกกรวด อ.เมือง จ.นครราชสีมา สนามชนไก่สีคิ้ว อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา สนามชนไก่แผดสยาม อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา สนามชนไก่ ด่านขุนทด อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา และสนามชนไก่พลสงคราม อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

การคัดเลือกประชากร จากการสอบถามเบื้องต้นพบว่า ในแต่ละสนามมีจำนวนไถ่เข้าชนเฉลี่ยสัปดาห์ละประมาณ 40 คู่ ดังนั้นสนามไถ่ชน 7 สนาม จึงมีประชากรทั้งสิ้นประมาณ 280 ตัวอย่าง เพื่อให้ข้อมูลที่ได้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Krejcie and Morgan (1970) จากการคำนวณข้างต้นได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 162 ตัวอย่าง จึงแบ่งการเก็บข้อมูลของสนามชนไก่ทั้ง 7 สนาม สนามละ 24 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 168 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) สอบถามเฉพาะประชากรที่นำไถ่เข้าชนในสนามชนไก่ทั้ง 7 สนาม ซึ่งไถ่ของผู้ที่นำเข้าชนต้องเป็นไถ่ที่ได้ชนในสนามนั้น โดยใช้แบบสอบถาม 1 ชุดต่อประชากร 1 ตัวอย่าง และไม่สอบถามซ้ำในกรณีที่ประชากรนั้นนำไถ่ไปเข้าชนในสนามอื่น โดยแบบสอบถามบางข้อสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

การวัดผลการสำรวจและการวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ทำการสัมภาษณ์ประชาชนที่นำไถ่เข้าชนในสนามชนไก่ทั้ง 7 สนาม มาวิเคราะห์ ใช้การคำนวณแบบสถิติพรรณนาโดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาและวิจารณ์

สายพันธุ์ไก่ชน

ไก่ชนสายพันธุ์ที่นิยมเลี้ยง คือ ไก่ชนสายพันธุ์พม่า คิดเป็นร้อยละ 23.7 ไก่ชนสายพันธุ์ลูกผสมสอง

สายพันธุ์ที่นิยมเลี้ยงคือ ไก่ชนสายพันธุ์พม่าผสมไก่ชนสายพันธุ์ไซ่ง่อน คิดเป็นร้อยละ 18.4 ไก่ชนสายพันธุ์ลูกผสมสามสายพันธุ์ ที่นิยมเลี้ยงคือไก่ชนสายพันธุ์พม่าผสมไก่ชนสายพันธุ์ไทยและไก่ชนสายพันธุ์ปาก้อย คิดเป็นร้อยละ 3.7 (Table 1)

Table 1 Stains of fighting cocks in cock fighting stadiums, Nakhon Rachasima province

Stains	number	%
Burmese	84	23.7
Pa-Koi	34	9.6
Thai	17	4.8
Si-Ngon	15	4.2
Brazil	1	0.3
Burmese + Si-Ngon	65	18.4
Burmese + Pa-Koi	46	13.0
Burmese + Thai	33	9.3
Thai + Pa-Koi	14	4.0
Burmese + Brazil	6	1.7
Trat + Pa-Koi	2	0.6
Brazil + Pa-Koi	1	0.3
Burmese + Thai + Pa-Koi	13	3.7
Burmese + Si-Ngon + Pa-Koi	11	3.1
Burmese + Si-Ngon + Thai	9	2.5
Burmese + Si-Ngon + Brazil	2	0.6
Pa-Koi +Trat+ Si-Ngon	1	0.3
Total	354	100

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับสายพันธุ์ไก่ชนพบว่า ไก่ชนสายพันธุ์พม่าเป็น สายพันธุ์แท้ เป็นไก่ที่ประชาชนนิยมเลี้ยงมากที่สุด เนื่องจากไก่ชนสายพันธุ์พม่าเป็นไก่ที่มีลีลา ชื่นเชิงการตีที่ดี มีขนาดลำตัวเล็ก ลักษณะนิสัยชอบขบขยโอกาส ใช้ปาก เท้า เดือยได้เร็วและแม่นยำกว่าไก่ชนที่มีขนาดลำตัวที่ใหญ่ทำให้ได้รับความนิยมในสนาม ซึ่งสอดคล้องกับ หาญญรงค์ (ม.ป.ป). กล่าวว่า ไก่ชนสายพันธุ์พม่า เป็นไก่ที่มีรูปร่างขนาดเล็ก มีลีลาการชนเจ้าเล่ห์ มีความอดทนมีการตีที่แม่นยำและเป็นไก่ที่มีนิสัยฉลาด ชอบขบขยโอกาส ไก่พม่าที่มีลักษณะดังกล่าวจะเป็นไก่ที่มีการตีที่จัดจ้านและตีเจ็บ

ไก่ชนลูกผสมลูกผสมสองสายพันธุ์ที่นิยมมากที่สุดได้แก่ ไก่ชนสายพันธุ์พม่าผสมไก่ชนสายพันธุ์ไซ่ง่อน เป็นการนำข้อดีของแต่ละสายพันธุ์มารวมไว้ในตัวเดียวกัน ซึ่งไก่ชนพม่ามีลักษณะดีดังที่กล่าวมา ส่วนไก่ชนสายพันธุ์ไซ่ง่อน มีลักษณะรูปร่างใหญ่ แข็งแรง ลักษณะชั้นเชิงดี ตีถี่ไม่เลือกตำแหน่งในการตี สอดคล้องกับ วิทยา (ม.ป.พ) กล่าวว่า ไก่ชนสายพันธุ์พม่าผสมไก่ชนสายพันธุ์ไซ่ง่อนจะเป็นไก่ที่ตีเร็ว ตีแม่นยำแต่ไก่พม่าจะมีโครงสร้างที่เล็ก หน้างบาง เมื่อนำมาผสมกับไก่ชนสายพันธุ์ไซ่ง่อนจะทำให้มีโครงที่ใหญ่ขึ้น มีเหง้าปากใหญ่ แข็งแรง มีการตีที่รุนแรงและแม่นยำขึ้น

ไก่ชนลูกผสมสามสายพันธุ์ที่นิยมมากที่สุดได้แก่ ไก่ชนสายพันธุ์พม่าผสมไก่ชนสายพันธุ์ไทยและไก่ชน

สายพันธุ์ปาก้อย โดยเป็นการผสมเพื่อให้ได้ลักษณะของไก่ชนสายพันธุ์พม่า ที่มีลักษณะไม่ปะทะคู่ต่อสู้โดยตรง ขอบอวยโอกาส ใช้ปาก เท้า เดือยได้เร็วและแม่นยำ รวมกับไก่ชนสายพันธุ์ไทย ที่มีลักษณะโครงสร้างสมส่วน แข็งแรง ทนทานต่อโรค และลักษณะของไก่ชนสายพันธุ์ปาก้อย ซึ่งจัดเป็นไก่ที่รวดเร็ว แข็งแรงดี จิกตีไม่เลือกที่ ซึ่งจะได้ลักษณะที่ดีของไก่ชนทั้ง สามสายพันธุ์ (อภิชัย, 2543; หฤษฎ์, 2556)

ลักษณะของไก่ชน

จากการสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงส่วนใหญ่นิยมไก่ชนขนาด 2.60-3.00 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 78.0 ไก่ชนแต่ละตัวมีลักษณะประจำสายพันธุ์ที่แตกต่างกัน ส่วนลักษณะที่บ่งบอกว่าดีเก่งคือ ลักษณะของแข้ง คิดเป็นร้อยละ 17.6 ลักษณะรูปร่าง คิดเป็นร้อยละ 14.0 ลักษณะเกล็ด คิดเป็นร้อยละ 13.6 ลักษณะเดือย คิดเป็นร้อยละ 12.7 ลักษณะใบหน้า คิดเป็นร้อยละ 10.3 ลักษณะหงอน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ลักษณะท่าทางการเดิน 7.4 ลักษณะนิ้ว คิดเป็นร้อยละ 7.1 ลักษณะออก คิดเป็นร้อยละ 6.6 และดูจากลักษณะการชน คิดเป็นร้อยละ 2.4 (Table 2)

Table 2 Characteristics of fighting cocks in cock fighting stadiums, Nakhon Rachasima province

Traits	number	%
Body weight (Kg)		
2.30 - 2.60	32	19.0
2.60 - 3.00	131	78.0
3.00 - 4.00	5	3.0
Total	168	100.0
Main characteristics for good fighter cock		
Shank	144	17.6
Scale of shank	111	13.6
Spur	104	12.7
Comb	64	7.8
Body shape	115	14.0
Face	84	10.3
Posture	61	7.4
Breast	54	6.6
Finger	58	7.1
Fighting style	20	2.4
Others	4	0.5
Total	819	100.0

แต่ถ้าหากเลือกพิจารณารายละเอียดเชิงลึกของลักษณะที่บ่งบอกว่าดีเก่ง เฉพาะลักษณะที่มีความนิยมในอันดับสูงที่สุดของแต่ละลักษณะ พบว่าเป็นลักษณะแข้งกลม คิดเป็นร้อยละ 63.1 สีของแข้งสีเหลือง คิดเป็นร้อยละ 47.6 ลักษณะเกล็ดสองแถว คิดเป็นร้อยละ 58.3 ลักษณะเดือยเต็ม คิดเป็นร้อยละ 37.5

ลักษณะหงอนหิน คิดเป็นร้อยละ 40.5 ลักษณะคิ้วนูนเป็นสันโค้งไปกับแก้มตา คิดเป็นร้อยละ 56.0 (Figure 1) ลักษณะหน้าอกกว้างใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 58.3 ผิวหนังสีแดงสด คิดเป็นร้อยละ 90.5 เชิงของไก่ชนเชิงมั่วล่อ คิดเป็นร้อยละ 23.1 ลักษณะการเข้าตีแบบสองหน้า คิดเป็นร้อยละ 39.1 (Table 3)

Table 3 The most favorite of the details of the characteristics for good fighter cocks in cock fighting stadiums, Nakhon Rachasima province

Traits	number	%
Round shank	106	63.1
Yellow shank	80	47.6
Two rows of the scale of shank	98	58.3
Needle spur	63	37.5
Stone comb	68	40.5
The eyebrow that parallel with the eyes	94	56.0
Wider breast	98	58.3
Red skin	152	90.5
Running laps around their opponents fighting style (Ma-Lor)	63	23.1
Two face fighting style	86	39.1

จากข้อมูลขนาดและลักษณะของไก่ชนที่บ่งบอกว่าดีเก่ง พบว่า ขนาดของไก่ชนที่นิยม จะมีขนาดกลาง คือ น้ำหนักประมาณ 2.60-3.00 กิโลกรัม เนื่องจากเป็นไก่ที่มีขนาดพอเหมาะ ไม่อ้วน ไม่ผอมเกินไป สูงเปรียว โครงสร้างกระดูกใหญ่และหาหุ่นง่าย (นิรนาม, 2553) ส่วนลักษณะที่ บ่งบอกว่าเป็นไก่ชนที่ดีเก่ง พิจารณาจากลักษณะแข้งของ ไก่ชนเป็นหลัก โดยแข้งเป็นอวัยวะที่ใช้ในการพยุ่งร่างกายและเป็นอาวุธที่สำคัญในการชน ซึ่งลักษณะแข้งที่นิยมจะเป็น แข้งกลม มีลักษณะด้านหน้าของหน้าแข้งค่อนข้างโค้งกลม ส่วนด้านข้างทั้งสองของแข้งก็โค้งกลม มีท้องแข้งบุค้อมกลมมน ซึ่งเป็นแข้งที่ตีเจ็บ ดีไว ดีแม่นยำ มักตีตามลำตัว (ประโลม, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับ พน (2557) กล่าวว่า รูปร่างลักษณะของแข้งไก่นั้นเอง ไก่แข้งดี โบราณว่า จะเป็นไก่ตีเจ็บ แข้งไก่ที่ดีจะมีลักษณะกลมเรียวยาวและเล็ก แข้งสี่เหลี่ยม เกล็ดสองแถว คือการเรียงตัวของเกล็ดอีกแบบหนึ่ง โดยที่เกล็ดแถวนอกและแถวในมาพบกันที่แนวกลางของหน้าแข้ง จะไม่สอดคล้องประสานกัน แต่จะยกตัวเป็นสันแยกกัน ส่วนตรงกลางหน้าแข้งจะมองเห็นเป็นร่องเป็นเส้นตรงลงไปถึงระหว่างโคนของนิ้วกลางและนิ้วด้านนอก มีลักษณะเดือยส่วนใหญ่เป็นแบบเดือยเข็ม ซึ่งเดือยเข็มจะมีขนาดเล็กยาวและปลายแหลม เป็นเดือยที่แทงได้แม่นยำเจ็บปวด แต่มี

ข้อเสียคือหักง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ พน (2557) กล่าวว่า เดือยของไก่ชนที่ดีต้องแข็งและแหลมเป็นอาวุธประจำตัวที่สำคัญของไก่ชน ถ้าตีถูกจุดสำคัญอาจทำให้คู่ต่อสู้ได้รับบาดเจ็บและไม่ยอมสู้ ลักษณะของเดือยที่ดีต้องมีขนาดเล็ก ยาวและปลายแหลม ซึ่งเป็นเดือยที่ดีได้แม่นยำ ลักษณะเป็นหงอนหินซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของไก่ชนที่ดี คือหงอนจะมีลักษณะหนาเล็กฐานแนบ (ลักษณะเป็นก้อนกลมยาวรีเล็กบนหัวไก่) ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนไหว และไม่เป่าในการจิกตีของคู่ต่อสู้ (วรรณชัย, 2545) ลักษณะคิ้วส่วนใหญ่เป็นคิ้วนูนเป็นสันโค้งไปกับเบ้าตา เพราะจะทำให้ตำแหน่งของดวงตายุ่งยาก สันของเบ้าตาจะป้องกันอันตรายของดวงตา ลักษณะหน้าอกกว้างใหญ่ ผิวหนังสีแดงสด ซึ่งแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์และความอดทนของไก่ชน ส่วนปาก แข้ง เล็บสีขาวอมเหลือง หรือสีขาวงาช้าง ซึ่งการชนเป็นเชิงม้าล้อและลักษณะการเข้าชนแบบสองหน้า โดยเชิงม้าล้อจะมีลักษณะเข้าหาคู่ต่อสู้เพื่อคู่ชกขึ้นเชิง เมื่อเห็นท่าไม่ดี จะวิ่งไปรอบสังเวียนให้อีกตัววิ่งตามแล้วหันมาตี เน้นการตีที่หู ตา ส่วนลักษณะการเข้าชนแบบ ชนสองหน้า คือ เข้าชนได้ทั้งสองหน้าของคู่ต่อสู้ ทั้งด้านซ้ายและด้านขวา

1. Round shank

2. Yellow shank

3. Two rows of the scale of shank

4. Needle spur

5. Stone comb

6. The eyebrow that parallel with the eyes

Figure 1 The most favorite of the characteristics for good fighter cocks in cock fighting stadiums, Nakhon Rachasima province

สรุป

ไก่ชนสายพันธุ์แท้คือไก่ชนสายพันธุ์พม่า เป็นสายพันธุ์ที่นำเข้ามาในสนามชนไก่มากที่สุด และลักษณะแข้งของไก่ชนเป็นส่วนที่สำคัญในการคัดเลือกไก่ชน

คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณ ผู้ให้ข้อมูลและผู้ดูแลสนามชนไก่ทั้ง 7 สนาม ในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- นิรนาม. 2553. ลักษณะของไก่ชนที่ดี. แหล่งข้อมูล: <https://goo.gl/nk4vTA>. ค้นเมื่อ 6 เมษายน 2560. นิสิต ตั้งตระการพงษ์. 2558. ไก่ชนนครสวรรค์พิชิตโลก. โรงพิมพ์ตระกูลไทย, พิษณุโลก.
- บัญญัติ เหล่าไพบุลย์ และ มนต์ชัย ดวงจินดา. 2555. ไก่พื้นเมืองไทย: อดีต ปัจจุบัน และอนาคต. แก่นเกษตร. 40: 309-312.
- บุญญฤทธิ์ มุ่งจงกลาง และ สัจจา บรรจงศิริ. 2557. การศึกษาภูมิปัญญาการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในประเทศไทย. สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ประโลม สุวรรณเทพ. 2553. เทคนิคการดูแลไก่ชน. แหล่งข้อมูล: <https://goo.gl/MqFY5G>. ค้นเมื่อ 4 กันยายน 2560.

- พน นิลผึ้ง. 2557. ใ้แก้มตามตำราโบราณ ปัจจุบันคือใ้แก้มตาม
ทัศนีย. สำนักพิมพ์พน นิลผึ้ง, กรุงเทพฯ.
- วรรณชัย แสงพานิชย์. 2545. วิถีชีวิตชุมชนชนบท. กรณีศึกษา
กิจกรรมการชนไก่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการศึกษาอกระบบ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่.
- วิทยา เชื้อแก้ว. ม.ป.พ. เคล็บลับไก่ชนพม่า. แหล่งข้อมูล:
<https://goo.gl/9EpxFV>. ค้นเมื่อ 4 กันยายน 2560.
- ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา. ม.ป.ป. ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด
นครราชสีมา. แหล่งข้อมูล: <https://goo.gl/ViSmwP>.
ค้นเมื่อ 4 กันยายน 2560.
- หฤษฎี เสาวรส. 2556. การศึกษารูปร่างการเลี้ยงไก่ชนในอำเภอ
เมืองจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- หาญณรงค์ วงษ์คำ. ม.ป.พ. ไ้แก้มสายพันธุ์พม่า. แหล่งข้อมูล:
<https://goo.gl/qRUPYT>. ค้นเมื่อ 6 กันยายน 2560.
- อภิชัย รัตนวราหะ. 2543. ศาสตร์และศิลป์การเลี้ยงไก่ชน. สำนัก
พิมพ์มติชน, กรุงเทพฯ.
- Krejcie, R.V., and D.W. Morgan. 1970. Determining sample
size for research activities. Educ. Psychol. Meas.
30: 607-610.